

Beste ouder(s) en verzorger(s) van De Ontdekkers,

Tijdens mijn Kenia-reis heb ik met de app Polarsteps mijn belevenissen bijgehouden. Als jullie het leuk vinden kunnen jullie in onderstaand verslag lezen wat ik allemaal heb meegemaakt. Ik heb de tekst zo uit mijn Polarsteps gekopieerd en een klein beetje ingekort. Toch is het een lang verhaal geworden, schrappen in iets wat zo bijzonder was, en ook nog je eigen verhaal, dat is lastig. Jullie kunnen ook alleen de foto's kijken 😊. Veel leesplezier!

Astana Sana (dank jullie wel!).

Vriendelijke groet,

Floortje

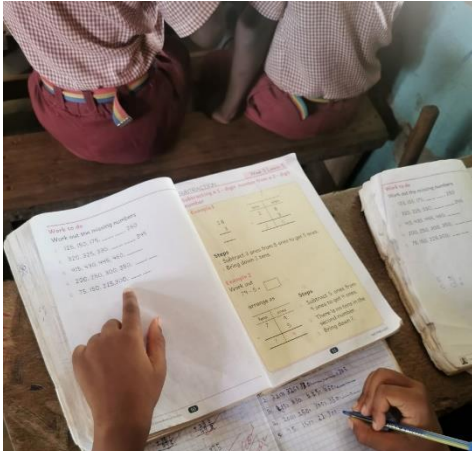
Donderdag, aankomst dag:

Nadat we waren bijgekomen van de reis hebben we het Keniaanse bestuur van T4T ontmoet, wat een mooie mensen met zo veel passie voor hun job!

Vrijdag:

In de ochtend kregen we in kleine groepjes een rondleiding op een school in de buurt. Dit om een beeld te krijgen van de manier van lesgeven voordat we de workshops zouden voorbereiden. Het contrast met Nederland is enorm. Het gebouw, het aantal kinderen, de manier van lesgeven, de discipline van de kinderen... In de schriften wordt zo netjes gewerkt, daar kan menig klas in Nederland iets van leren! De werkboek hebben ze te leen, hier wordt niet in geschreven. In het eigen schrift wordt de opdracht opgeschreven en vervolgens wordt de opdracht in keurige zinnen beantwoord. Het tempo is wel laag, ik denk dat ze nog nooit een dictee meegemaakt hebben. De lunch voor de kinderen wordt door de regering geregeld, zodat ieder kind in ieder geval één keer per dag een maaltijd krijgt. Na de lunch hebben wij samen met de Keniaanse collega's de workshops voor dit weekend voorbereid. Op de terugweg even op de markt gestopt. Dat was ook een hele belevenis!

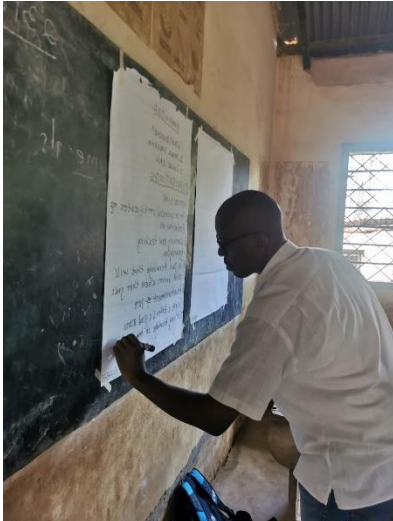

Zaterdag:

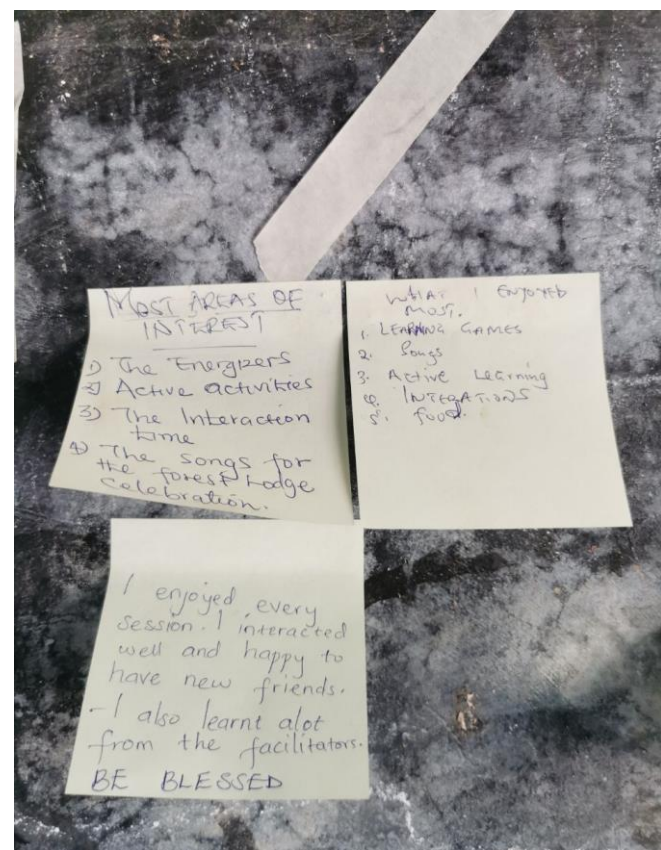
De eerste workshopdag! Nadat we iedereen welkom hadden geheten en aangegeven hadden dat we elkaar dit weekend vooral gaan inspireren op het gebied van 'active learning' moesten we natuurlijk ook actief aan de slag! Fruitsalade, krantenmeppertje en gooien met een bal om elkaar beter te leren kennen. En ja, het ijs was direct gebroken. Daarna serieus aan de slag met de verwachtingen van de workshops, met wat ze al weten van active learning (dat bleek vrij weinig...) en wat de 'educational challenges' zijn (en dát waren er een hele hoop!). Steeds weer de verbinding maken, grapje, boks, high-five en dan: learning. En zorgen dat ze erbij blijven (het zijn net kinderen 😊). Veel actieve werkvormen van 'Met Sprongen Vooruit' gedaan: burenbingo, van klein naar groot, raad mijn leeftijd, straatje maken en nog veel meer! Wat een intensieve maar mega toffe dag! Op naar morgen!

Zondag:

De leerkrachten waren duidelijk blij om ons weer te zien en hadden veel zin in de dag. Ik begon met een terugkoppeling naar gisteren en liet ze herhalen wat we met ze gedaan hadden op het gebied van active learning. Waar ze gisteren nog wat teruggetrokken waren kwamen er nu een hoop reacties los. Het had duidelijk indruk gemaakt. Terwijl we een potje burenbingo speelden (bingo met getallen maar dan schrijf je "de burens" van het getal op, dus bij 40, 39 en 41) kwam Ria binnen. Van de T4T staff. Even checken of we een beetje op de goede weg waren. Nou en óf we dat waren! Na burenbingo (en nadat één van de deelnemers een valse bingo had overleefd en met ons 'poesje mauw' moest zingen) gingen de teachers in kleine groepjes uiteen om te discussiëren (en elkaar te helpen) om de geleerde werkvormen om te zetten in praktische lessen voor hun eigen klas. Dus: met meer dan 50 kinderen, in 45 minuten, active

learning toepassen. Sommige hebben er meer dan 100 leerlingen in één klas. Echt een grote uitdaging. En oh, wat vond ik het moeilijk om mijn mond te houden en met oplossingen te komen! Gelukkig had ik mijn maat Carla die zei: "Floor, laat ze eerst zelf denken!" Na een paar minuten aangeschoven bij de groepjes. Eén groepje liep echt vast en vond het lastig de methode los te laten en na te denken over het hoé dan. Dus deze juf pakte stift en papier en ging los: 5 dagen, 100 kinderen, 20 kinderen per dag voor instructie, 10 kinderen per 20 minuten en dan wisselen. Na één week, alle kinderen gezien. 20 kinderen bij jou, 40 kinderen doen active learning, 40 kinderen zelfstudie. En één kind wordt de leider, die geef je de taak om bij 20 kinderen de werkvormen te begeleiden. En... Je leidt je eigen team op! Vertel in een staffmeeting over de workshops en maak je collega's enthousiast, geef jezelf tijd om te veranderen en val niet terug in zenden zenden, zenden. Nou, dit is dan even de korte versie... We hebben zoveel enthousiasme en energie erin gegooid! Misschien nog even vermelden dat de Kenianen zo netjes werken, echt heel verzorgd. Ze zijn doodstil wanneer je aandacht vraagt of wanneer je een uitleg op het bord schrijft. En daar stond deze juf van Grade 1 (groep 3 bij ons)... Gewoon een hele dag instructie in het Engels te geven, uitleg te geven over onze schrijfmethode (je start op de groene stip en stopt bij de rode stip, zó leer je schrijven!) Keniaanse dansjes en liedjes mee te zingen, gek te doen, grapjes te maken en serieus uitleg te geven over de leerpyramide en waarom dit zo belangrijk is... Het beviel me wel ;). En ja, stiekem best trots, ook op m'n maat, wat deden we het goed samen! En morgen... de eerste dag vrij!

Dinsdag:

Vandaag hebben we een school bezocht waar twee leerkrachten werken die bij ons de workshop hebben gevolgd. Lydia.... Dát is een pareltje! Ze denkt over alles "hoe kan ik dit toepassen in mijn klas?" Zo heeft ze kaartjes gemaakt met nummers. Ieder kind krijgt voor de les een nummer, ze stelt een vraag, trekt een kaartje, het kind wat bij het nummer hoort gaat staan en geeft netjes antwoord. En dan standaard: "give him/her a clap!" en dat doen dan zo'n 50 kinderen (ja, tegelijk en niet één te vroeg of te laat... Echt!) Mister "head teacher" had er duidelijk minder kaas van gegeten maar moet zeggen dat hij wel zijn best deed. Na de lessen en rondleiding door de school kregen we een stoel en zijn we buiten onder een boom gaan zitten voor het nagesprek d.m.v. the stool of confidence (lees: positieve feedback en veel vragen stellen). We hebben ook nog een staff-meeting bijgewoond (tenminste, dat was de bedoeling maar deze juf kon haar mond niet houden dus prees madam Lydia de hemel in en zette "Mister head teacher" toch een soort van op zijn plek. Lees: achterin de klas bij Lydia zodat hij is bij haar mee kon kijken want dat was pas lesgeven!).

Woensdag:

Mr Hamisi, de jongste leerkracht van onze workshop, hij is 21 en heeft 96 kinderen in grade 6 (onze groep 8), kwam direct op ons afgelopen. Wij was in de workshops al zo betrokken dat we ontzettend benieuwd waren naar zijn teaching skills. Je moet je bedenken, je rijdt door het hek en je komt op een binnenplaats met allemaal klaslokalen er omheen. Er zijn geen ramen en er zitten 800 kinderen in de klassen. En wat hoor je? Niets! Soms een liedje, soms een antwoord, soms een klap. En verder... Is het stil en wordt er gewoon kei hard gewerkt. Hoe ze dat doen? Discipline! Lijflijke straffen zijn niet toegestaan, maar op je knieën een lokaal schrobben vinden de kinderen hier het ergste wat er is. Dus iedereen gedraagt zich! Na een meeting met directeur Robert en de andere leerkrachten liep madam Mulima, ook een workshop leerkracht, met ons mee naar het veld. Gelukkig deels in de schaduw maar groot was onze verbazing dat ze überhaupt naar buiten ging. Dat was al top. Doel van de les: Engelse spreekwoorden. Een leerling zei het begin, zij gooide de bal en een tweede maakte het spreekwoord af. Wat een betrokkenheid! Want... Als de bal valt... Dan kreeg het andere team een punt. En dan ook nog de jongens tegen de meisjes. Gaaf! Maar lessen duren hier 30 minuten en kinderen zijn vaak afwezig. Dus: je herhaalt, bespreekt doel van de les, stukje active learning en dan zelfstandig alles opschrijven. Ga er maar voor staan! Wij vonden het knap! En dan heel vroeg vóór 7.00 en laat na 17.00 is er remedial teaching voor de "slow learners". En dát doen de leerkrachten ook nog is vrijwillig, want ze worden tot 15.00 betaald.

Vervolgens zagen we gym bij Hamisi. 96 kinderen verdeeld in 2 groepen. Eerst de warming-up. Een spel zoals zakdoekje leggen maar dan net even anders. Daar moest ik natuurlijk even aan mee doen. Dat zijn ze totaal niet gewend! Dat de

leerkracht mee speelt dan (denk even aan onze speelhoeken bij de kleuters...) dus ze vonden het prachtig! En daarna allemaal willen helpen met afkloppen en mij schoonmaken. En.. of ze ajb mijn haar mochten voelen. Nou, natuurlijk! Gieren van het lachen die kinderen. Tot één van de oudere meisjes zei: nu is het genoeg! En je snapt: ze weken allemaal keurig terug, want naar een ouder meisje luister je gewoon.

Daarna kreeg de ene groep instructie volleybal, de andere groep deed onze fruitsalade/fruitbasket. Zonder stoelen want dat hebben ze niet. Dus, schoenen uit, hierop gaan zitten: dat is je stoel. Appels, bananen, mango en dan snel wisselen van plek. Dus deze juf vroeg of er geen slangen waren (verder maar nergens aan gedacht...) en trok haar schoenen uit en deed mee. Geniaal, wat heb ik genoten! En ja, wat geef je dan voor feedback he...? Lastig hoor (en nee, niet omdat ik mee deed maar omdat ze zo hun best staan te doen die leerkrachten, zo veel geven om hun leerlingen en echt nadenken over het toepassen van active learning in hun les). Als laatste gingen we naar grade 1, mijn groep 3. De beste man die dat moest handelen was 23 en had naar mijn weten geen pabo gedaan. Maar wel zo lief naar die kleintjes! Leeftijd: tussen 4 en 10. Aantal: 84. Hallo... 84!!! Oooh ik kon er niet meer weg. M'n handen jeukten! Ze waren net van lokaal gewisseld dus niets (niets!) aan de muur en geen materiaal. Ik heb meneer veels-te-jong-en-onervaren-maar-zo-bereidwillig op het hart gedrukt een pot verf te halen en heb voorbeelden gegeven van wat op de muur te schilderen. Het liefst split ik morgen op en kom ik zelf met een pot verf aan maar T4T doet dat júist niet, geen materiaal geven, geen geld, geen eten, daar krijg je alleen maar onverdeeldheid van...

Ook had ik een foto mee van onze schrijfschriften en maar weer verteld: zo leer je ze schrijven. Hij hing de foto meteen op het bord, "voor morgen". Carla had mij al 4x een seintje gegeven: Floooooor, kom nou! Maar ik kon het lokaal niet meer uit, helemaal een beetje emo toch maar terug gelopen en gevraagd of ik niet kon solliciteren. Zeker! Als de leerkracht van grade 1 dan naar Holland mocht komen. Joe...

Donderdag:

Vandaag de derde (en tevens laatste) dag schoolbezoek. Na een rondleiding keken we mee bij Teacher Mohammed. Hij had goed nagedacht over een actieve werkvorm voor het aanleren van Romeinse cijfers tot 10. Met een bal, met kaartjes, elkaar opzoeken, kaartjes op volgorde leggen en pas daarna schrijven uit het werkboek. De kinderen leren allemaal netjes en precies te werken met een liniaal. De hele opdracht wordt overgeschreven. Maar dat gaat zo traag. Oefening in schrijven (of gewoon een simpel dictee) hebben ze hier zeker nog nóóit gedaan. Maar de klas verbouwen, dát kunnen ze! En hoe dat dan ook weer gaat he, met blote voeten binnen een minuut alle 'desks' aan de kant, geen vinger die er tussen kwam en hup in een cirkel verwachtingsvol klaar staan. En dat alles zonder geluid. Ja, juffies onder ons... Dat kan dus wél! Ook nog zo'n uitzonderlijk beeld: de leerkrachten hebben allemaal een eigen bureau in de leerkrachtenkamer. Hier leggen alle kinderen aan het einde van de dag hun schriften neer. Nou, dat gaat dan heel gestructureerd, 1 kind met 70 schriften op zijn/haar hoofd en soms komen ze alleen (muisstil) hun schrift inleveren. Bijzondere dag. Morgen zijn we vrij en zaterdag is het groot feest: de final celebration!

